

idrætsorganisationerne – og stor uvilje mod at diskutere f.eks. en ændring af fordelingen af tips- og lottomidlerne til fordel for humanitære organisationer som Red Barnet, FN-Forbundet og Foreningen Norden.

I Det Radikale Venstre finder vi, at debatten er nødvendig også og ikke mindst om de ømme punkter, hvor store vælgergrupper har interesser på spil, og hvor det derfor er så bekvemt for det politiske system at lukke øjnene. Det er nødvendigt at gå op mod strømmen, hvis man vil nå sine mål. Det tror jeg at de fiskerikyndige i dette Ting vil give mig ret i. Det gælder også, hvis man vil bringe velfærdsmodellen på ret kurs.

Men velfærdsmodellen er ikke kun et spørgsmål om klare principper og konsekvente løsninger; den er i høj grad også et spørgsmål om troværdigheden af de løbende beslutninger.

Accept af modellen forudsætter – som vort demokratiske system i det hele taget – åbne beslutningsprocesser og en klar ansvarsfordeling. Den tredeling af magten i en lovgivende, en udøvende og en dømmende myndighed, som grundloven bygger på, understreger disse krav, men i praksis trænger den udøvende magt til en større gennemsigtighed.

Der er tradition for, at organisationer og lignende involveres i den konkrete udmøntning af politiske beslutninger. Derved udvikles en særlig kultur inden for bureaukratiet, hvor de pågældende organisationer med flere bliver en integreret del ikke blot af den praktiske udførelse af konkrete politiske beslutninger, men også i mange tilfælde af selve udformningen af det politiske regelsæt: Uden at være en del af embedsværket sidder de pågældende tæt på såvel politikere som personer og virksomheder, der har interesser på spil i form af tilskud eller på anden måde er målgrupper for en lovgivning. Processen får dermed et korporativt præg, og den egentlige magt og de konkrete forvaltningsakter sløres – for nu at sige det meget diplomatisk.

Det Radikale Venstre arbejder med disse spørgsmål, og det er vores opfattelse, at problemet er ganske udbredt. Derfor skal erhvervsministeren heller ikke misforstå mine bemærkninger, men skibsværftssagen sætter fokus på en beslutningsstruktur af denne type.

Efter vores opfattelse er der brug for at få de lukkede beslutningsprocesser frem i dagslyset. Det er forudsætningen for en klar ansvarsfordeling og dermed for systemets troværdighed. Det er ikke kun EU, som skal leve op til åbenhed og

gennemsækelighed. Kravet må frem for noget stilles til os selv.

Indimellem bliver danskerne skældt ud for at være tryghedsnarkomaner, og det er da heller ikke et ord, der lyder særlig rart. Der er for meget duknakkethed og hyggen sig i smug over det. Men en verden uden tryghed duer heller ikke, jævnfør bl.a. hele velfærdsdebatten. Det gælder også på det retspolitiske område, hvor det er afgørende, at borgerne føler sig trygge over for kriminalitet og andre ulovligheder.

Her har der i den seneste tid været en række dramatiske begivenheder, de såkaldte rocker-opgør, der har skabt uro og utryghed hos mange mennesker, især hos de mennesker, der bor i tæt bebyggelse og allerede er eller er ved at blive naboer til rockertilholdsstederne.

Den frygt forstår vi i Det Radikale Venstre til fulde, og vi er sammen med de andre regeringspartier enige om en række nye tiltag, der, som statsministeren forklarede det i åbningstalen, skal tjene til at styrke indsatsen imod den slags aktiviteter. Vi vil have genskabt tryghedsfornemmelsen hos borgerne, også i forbindelse med rockernes indbyrdes opgør.

Men lad os først lige få perspektiverne i orden. Det står generelt ikke så slet til med bekæmpelsen af kriminalitet her i landet. Hvis vi sammenligner Danmark med så mange andre lande, er antallet af forbrydelser her i landet mindre, og forbrydelserne har ikke en så professionel, organiseret og hård karakter. Det hænger sammen med hele vores samfundsindretning, bl.a. uddannelsessystemet, de sociale ordninger og fordelingspolitikken samt vores præventive indsats over for kriminalitet og måden, vi straffer på med en række alternative sanktioner.

Det er også værd at bemærke, at politiets statistikker fra sidste år viser et fald i antallet af anmeldte forbrydelser på voldsområdet på 12½ pct. Også ungdomskriminaliteten er faldende og heldigvis mere, end den demokratiske udvikling tilsiger.

Så det, vi skal gøre med udgangspunkt i de aktuelle problemer, er at sætte målrettet ind.

Fra radikal side har vi ved flere lejligheder, første gang i foråret, erindret om muligheden for efter grundlovens § 78 at opnå dom for, at en nærmere angiven forening eller lignende er at opløse ved lov.

Vi mener, at myndighederne bør arbejde målbevidst med denne mulighed for øje. Kan man dokumentere, at en forening søger at realisere sit mål gennem ulovlige midler – og det må bil-